

הדוד יהודה שרביט

כְּשִׁדְדֵי יְהוּדָה הָיָה מִשְׁתַּכֵּר
 הָיָה נִתְלָה בְיָדוֹ בְּמִשְׁקוּפִים וּבְקִירוֹת שֶׁל הַבְּקֵתָה,
 הָיָה מְדַלְדֵל אֶת רַגְלָיו
 וּמְגַרְגֵר אֶת כָּל הַצְּחוּק וְכָל הַבְּכִי שֶׁבָתוּכוֹ.
 יָדַעְתִּי עָלָיו שֶׁהוּא נֶחְבֵּא בְּשִׁכְרוֹתוֹ
 מִתְחַזֵּה לְסֵתוּם
 לְהַגִּיד חֲכָמָה,
 אֵמֶת שֶׁבְּאַמֶּת,

הַיּוֹם דוֹדֵי יְהוּדָה הוּא שֵׁם חָרוּט עַל גְּוִיל,
 עַל פִּי בְּקִבּוּק צְרוּר בְּפִקֵּק,
 בֵּין מְרִישִׁים בְּעֵלִית גַּג
 שֵׁם בְּכַפֵּר לְמַחְמַד,
 בֵּין מְרַקֵּשׁ לְדָרַע.

דוֹדְתִי שָׂרָה
 שָׂרָה בַת דוֹדוֹ
 הָיְתָה אֶפְשָׁר לֹאמֵר אֶלּוּפָה עַל תְּפִי הַתְּמַתָּם
 כְּשֶׁתּוֹפְפָה,
 הַקִּימָה חֲרֵדַת לֵב שְׂמֵחָה
 מֵהוֹלָה בְּשִׁמְשׁ הַשׁוֹקֵעַת
 אַנְשִׁים בְּאַמְצַע הַשְּׂדֵה נְעַמְדוֹ לְאוֹת הַכְּלוּלוֹת
 הֵבֵא מְרַחוּק,

הַיּוֹם דוֹדְתִי שָׂרָה
 הִיא שֵׁם חָרוּט בְּגוֹיֵל
 עַל פִּי בְּקִבּוּק צְרוּר בְּפִקֵּק
 בֵּין מְרִישִׁים בְּעֵלִית גַּג
 שֵׁם בְּכַפֵּר לְמַחְמַד
 בֵּין מְרַקֵּשׁ לְדָרַע.

אֲנִי שְׁעוֹמֵד עֲכָשׁוּ וְכֹאֵן
 רוֹקֵעַ אֶת שְׁמֵם
 בְּכֶסֶף וּבִזְהָב

אלזה לסקר-שילר

לגוסטפריד בן

אֲנִי בּוֹכָה —
 חֲלוּמוֹתַי נוֹפְלִים אֶל הָעוֹלָם.
 אֶל תוֹךְ הַחֲשֵׁכָה שְׁלִי
 לֹא מַעַז לְבּוֹא שׁוֹם רוּעָה-צֹאֵן.
 אֵינִי חֲדָלָה לְאַסֵּף נְדָבוֹת בְּצֵל לְבָבִי ;
 הַתְּדַע זֹאת ?
 לוֹ עוֹרֶת אֲנִי,
 הַיִּיתִי מְדַמָּה, שְׁאֲנִי שׁוֹכֶכֶת בְּתוֹךְ גּוֹפָה.
 הַיִּיתִי מִנְפֶצֶת אֶת כָּל הַפְּרָחִים
 לְמַעַן דָּמָה,
 אֲנִי יוֹתֵר מֵעֲשִׂירָה,
 מִי יְכוֹל לְקַטֵּף אוֹתִי ?
 אוֹ לְשֹׂאת אֶת מִתְתִי
 הַבֵּיתָה ?
 אֲנִי רוּעָה לְלַמְדֵךְ בְּעֵדִינּוֹת אוֹתִי ;
 אַתָּה כָּבֵר יוֹדֵעַ לְקַרֵּא בְּשָׁמַי.
 הַבֵּט עַל הַפְּרָחִים שְׁלִי,
 שְׁחוֹרִים וּמְכוּכָבִים הֵם.
 אֵינִי אוֹהֶבֶת יוֹם צוֹנֵן :
 יֵשׁ לוֹ עֵינַי מְזוּכּוּכִית.
 הַכֵּל מוֹמֵת.
 מְלַבֵּד אַתָּה וְאֲנִי.

עברית : י.ב.